

Els altres aiguamolls

Quan vaig tirar les campanes al vol perquè s'havien salvat els aiguamolls de l'Empordà, em permetia un marge d'error. Deia «pam més o pam menys». Ho feia perquè era segur que algun pam hauria quedat fora de la llei aprovada al Parlament. I, amb sinceritat, volia dir que certament no venia pas d'un pam.

Sembla que ha arribat l'hora d'arrapar-me al meu pam de marge d'error i reconèixer que només s'han salvat, per ara, els aiguamolls de l'Alt Empordà —evidentment, els més importants— però que encara queden a l'abast de qualsevol especulador de terrenys els del Baix Empordà, que són, segons els experts en aquesta mena de temes, tan importants com els salvats en l'aspecte científic i ambiental. Són paraules del Centre d'Estudis del Baix Empordà Pere Cinquè, que té la seva seu a la Bisbal.

El centre baixempordanès està decebut. Ells havien lluitat perquè es fes aquesta llei, i no podien esperar mai que les seves reivindicacions serien recollides tan parcialment.

En concret, queden per salvar la Platera de Torroella de Montgrí, l'aiguamoll de l'Estartit, els estanys d'Ullastret, l'àrea humida de País i una illa del Ter. Aquestes

zones foren retallades de la primitiva proposta. I els seus defensors del Baix Empordà no s'ho poden empassar.

El que més sorprèn els membres del centre bisbalenc és que entitats i persones que havien fet pinya amb ells per salvar totes aquestes zones humides de la Catalunya Vella, ara es mostren plenament satisfets per l'abast de la llei i no semblen recordar-se del que s'ha quedat pel camí. Ells creuen que ha estat «la pressió especulativa» que és més forta al Baix Empordà» la que ha fet que els grups parlamentaris es «dobleguessin tan dolçament».

M'agradaria que els polítics, les entitats i les persones que són ahudides pels ecologistes baixempordanesos s'expliquessin. És ben possible que la redacció final de la llei no sigui en absolut cap resultat d'un xoc d'interessos, com semblen denunciar ells; vull creure que la determinació de la zona a defensar s'ha fet amb criteris científics, econòmics i polítics comuns.

Si és així, val la pena que el ciutadà conegui la resposta. Callar seria donar la raó al grup de la Bisbal.

Pius Pujades